

La propaganda d'Israel i els fets

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA, Editorial, 4 de juny del 2010

De la mateixa manera que el general Franco jutjava per delictes de rebel·lió els militars fidels a la República, Israel fa dies que intenta que el món cregui que els que van actuar en defensa pròpia van ser els assaltants de la flotilla que intentava trencar el setge de Gaza, i no els assaltats. Com que per entendre que només es poden defensar els que són atacats no fa falta ni simpatitzar amb la causa palestina ni ser antisionista, sinó simplement aplicar un raonament lògic, la propaganda israeliana no ha tingut fins aquest moment gaire èxit.

I és que és difícil convèncer la gent quan s'utilitzen arguments que, més que una altra cosa, causen sorpresa i incredulitat, com els que fa servir l'ambaixador d'Israel a Espanya, en l'entrevista que publiquem avui, en què compara els nou morts en l'assalt als que es produeixen un cap de setmana a Espanya a causa dels accidents de trànsit.

Aquesta falta de sintonia amb els arguments d'Israel, el clamor internacional que ha desfermat el desproporcionat abordatge de la flotilla humanitària, afecta sobretot l'opinió pública mundial. Una altra cosa són les reaccions de l'anomenada comunitat internacional, que no han passat de tèbies condemnes o de declaracions destinades a ser oblidades a la primera ocasió. ¿Com s'ha d'interpretar, si no, que les Nacions Unides hagin estat incapaces de condemnar expressament l'actuació del Govern i de l'Exèrcit israelians en una declaració que només es refereix als «actes dels quals va resultar la pèrdua d'almenys 10 civils i molts ferits»? Ni tan sols se sap qui farà la investigació «immediata, imparcial, creïble i transparent» que demana l'ONU. Els Estats Units es neguen a descartar

que sigui Israel mateix qui dirigeixi la investigació, malgrat els múltiples precedents d'investigacions internes en què l'Exèrcit queda sempre exculpat d'actuacions similars a Gaza o Cisjordània.

La decepció que ha suscitat la feble reacció de la Casa Blanca és una altra de les ensenyances d'aquesta crisi. Tot i les esperances que va despertar Obama, amb el seu discurs del Caire dirigit al món musulmà i amb la seva implicació en el conflicte del Pròxim Orient, la veritat és que Benjamin Netanyahu, que ja va sabotejar els acords d'Oslo en el seu mandat anterior, està guanyant la partida. Almenys guanya temps, que per a Israel sempre ha estat una victòria, la dels fets consumats.